

هه موو ئومه ته كه م پارێزراون جگه له ئهوانه نه پیت كه تاوانه كان ئاشكرا ده كهن

له ئه بی هورهیره وه -رهزای خوی لیبیت- ده لیت: گویم له پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- بوو كه ده یفه رموو: «هه موو ئومه ته كه م پارێزراون جگه له ئهوانه نه پیت كه تاوانه كان ئاشكرا ده كهن، وله تاوان ئاشكرا كردن ئه وه یه: كه كه سیک تاوانیک به شهو بکات وپاشان رۆژ بپته وه كه خوی گهوره داپۆشیوه، ده لیت: ئه ی فلان، دوینی ئاوا وئاوام کرد، كه شهوی به سردا هات خوی گهوره داپۆشی، به لام كه رۆژ بووه وه داپۆشین وسیتی «خوی گهوره ی له سهر خۆی لابر د

[صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سهری]

هه موو مسولمانان خودا سه لامه تیان ی کردوو و پارێزراوی کردوون، مه گهر ئهوانه نه پیت كه خۆیان ئایرووی خۆیان ده بن ئه وه ش بهو شیوه به ده پیت كه به شهو تاوانیک ده کات و خودا دایده پۆشیت، به لام کاتیک ئه وه كه سه به یانی به سردا دیت؛ باسی تاوانه که ی ده کات بو خه لکی، بو به خوی گهوره پارێزراوی کرد و داپۆشی؛ به لام خۆی ئایرووی خۆی برد.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/3756>

